अकरोत् स ततः कालं भरतस्यगतो मुनिः। अयनं दक्षिणं हित्वा संप्राप्ते चोत्तरायणे।
ततः सेनापतिरभूद्द्रोणोऽस्त्रविदुषां वरः। प्रवीरः कौरवेन्द्रस्य काव्यो दैत्यपतेरिव। १७८५
अक्षौहिणीभिः शिष्टाभिर्नवभिर्द्विजसत्तमः। संवृतः समरश्लाघी गुप्तः कृपवृषादिभिः।
धृष्टद्युम्नस्त्वभून्नेता पाण्डवानां महास्त्रवित्। गुप्तो भीमेन मेधावी मित्रेण वरुणो यथा।
स च सेनापरिवृतो द्रोणप्रेप्सुर्महामनाः। पितुर्निकारान् संस्मृत्य रणे कर्म्माकरोन्महत्।
तस्मिंस्ते पृथिवीपाला द्रोणपार्षतसङ्गरे। नानादिगागता वीराः प्रायशो निधनं गताः।
दिनानि पञ्च तद्युद्धमभूत् परमदारुणं। ततो द्रोणः परिश्रान्तो धृष्टद्युम्नवशं गतः। १७९०
ततः सेनापतिरभूत् कर्णो दौर्य्योधने बले। अक्षौहिणीभिः शिष्टाभिर्वृतः पञ्चभिराहवे।
तिस्रस्तु पाण्डुपुत्राणां चम्वो बीभत्सुपालिताः। हतप्रवीरभूयिष्ठा बभूवुः समरस्थिताः।
ततः पार्थं समासाद्य पतङ्गइव पावकं। पञ्चत्वमगमत् सौतिर्द्वितीयेऽहनि दारुणः।
हते कर्णे तु कौरव्या निरुत्साहा हतौजसः। अक्षौहिणीभिस्तिसृभिर्मद्रेशं पर्य्यवारयन्।
हतवाहनभूयिष्ठाः पाण्डवापि युधिष्ठिरं। अक्षौहिण्या निरुत्साहाः शिष्टया पर्य्यवारयन्। १७९५
अवधीन्मद्रराजानं कुरुराजो युधिष्ठिरः। तस्मिंस्तयाऽर्द्धदिवसे कृत्वा कर्म्म सुदुष्करं।
हते शल्ये च शकुनिं सहदेवो महामनाः। आहर्त्तारं कलेस्तस्य जघानामितविक्रमः।
निहते शकुनौ राजा धार्त्तराष्ट्रः सुदुर्म्मनाः। अपाक्रामद्गदापाणिर्हतभूयिष्ठसैनिकः।
तमन्वधावत् संक्रुद्धो भीमसेनः प्रतापवान्। ह्रदे द्वैपायने चापि सलिलस्थं ददर्श तं।
हतशिष्टेन सैन्येन समन्तात् परिवार्य्य तं। अथोपविविशुर्हृष्टा ह्रदस्थं पञ्च पाण्डवाः। १८००
विगाह्य सलिलं त्वाशु वाग्बाणैर्भृशविक्षतः। उत्थाय स गदापाणिर्युद्धाय समुपस्थितः।
ततः स निहतो राजा धार्त्तराष्ट्रो महारणे। भीमसेनेन विक्रम्य पश्यतां पृथिवीक्षितां।
ततस्तत्पाण्डवं सैन्यं प्रसुप्तं शिविरे निशि। निहतं द्रोणपुत्रेण पितुर्वधमसृष्यता।
हतपुत्रा हतबला हतमित्रा मया सह। युयुधानसहायेन पञ्च शिष्टास्तु पाण्डवाः।
सहैव कृपभोजाभ्यां द्रौणिर्युद्धादमुच्यत। युयुत्सुश्चापि कौरव्यो मुक्तः पाण्डवसंश्रयात्। १८०५
निहते कौरवेन्द्रे तु सानुबन्धे सुयोधने। विदुरः सञ्जयश्चैव धर्म्मराजमुपस्थितौ।
एवं तदभवद्युद्धमहान्यष्टादश प्रभो। यत्र ते पृथिवीपाला निहताः स्वर्गमावसन्।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ शृण्वतान्तु महाराज कथां तां लोमहर्षणां। दुःखशोकपरिक्लेशा वृष्णीनामभवंस्तदा।
इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्व्वणि अनुगीतापर्व्वणि वासुदेववाक्ये षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ कथयन्नेव तु तदा वासुदेवः प्रतापवान्। महाभारतयुद्धं तत् कथान्ते पितुरग्रतः।
अभिमन्योर्वधं वीर सोऽत्यक्रामन्महामतिः। अप्रियं वसुदेवस्य माभूदिति महामतिः। १८१०
मा दौहित्रवधं श्रुत्वा वसुदेवो महात्ययं। दुःखशोकाभिसन्तप्तो भवेदिति महामतिः।
सुभद्रा तु तमुत्क्रान्तमात्मजस्य वधं रणे। आचख्ह कृष्ण सौभद्रवधमित्यपतद्भुवि।